

Forensische psychiatrie, wat is dat nu precies?

Posted on 16/10/2017

De afgelopen week was de forensische psychiatrie volop in het nieuws en ineens had iedereen er een mening over. Dat mag natuurlijk. We leven in een vrij land en het is zelfs heel goed om je te verdiepen in een onderwerp waar je wellicht niet zoveel vanaf weet. Helaas liep het iets anders. Er werd van alles beweerd en geroepen en voornamelijk veel nagepraat. Bekende Nederlanders deden ook nog even een duit in het zakje en voilà, de chaos was compleet. Iedereen voelde zich plotseling een ervaringsdeskundige en de verhalen werden steeds sensationeler. Ik weet dat dit alles werd gevoed door emotie en dit relaas houd ik ook niet ten gunste van Michael P., begrijp me wat dat betreft niet verkeerd. Ik doe dit voor al die mensen in klinieken en instellingen die onterecht slachtoffer zijn geworden van de daden van Michael P. Ik hoop dat de mensen die vorige week op social media zo tekeergingen iets meer begrijpen van de forensische psychiatrie als ze weten wat daar werkelijk gebeurd.

Een instelling voor forensische psychiatrie is eigenlijk niets anders dan elke willekeurige andere psychiatrische kliniek alleen worden hier cliënten behandeld die vanuit hun psychische (veelal complexe) problematiek grensoverschrijdend- of delict gedrag vertonen. Het is echter een fabeltje dat zo'n hele kliniek vol zit met moordenaars en verkrachters. Ook voor lichtere vergrijpen kan iemand behandeld worden binnen de forensische psychiatrie mits het vergrijp het gevolg is van psychische problematiek.

Het doel van de behandeling binnen de forensische psychiatrie is hetzelfde als dat bij de standaard psychiatrie. Het is de bedoeling dat cliënten uiteindelijk een zinvol leven kunnen opbouwen zonder terug te vallen in het grensoverschrijdende- of delict gedrag. Net zoals binnen de standaard psychiatrie zal dat doel bij de ene cliënt eerder bereikt worden dan bij de ander. Wanneer een behandeling succesvol is biedt de forensische psychiatrie ondersteuning bij resocialisatie. Cliënten worden niet zomaar losgelaten op de samenleving maar er wordt gekeken hoe dit op een verantwoorde manier kan. Soms is dat niet mogelijk en wordt er een vervolgbehandeling ingesteld. Dit kan in de kliniek zelf zijn maar het is ook mogelijk iemand terug te plaatsen naar de standaard psychiatrie of een justitiële instelling. Let wel, wat ik hier beschrijf kan alleen wanneer iemand in eerste instantie door de rechter een behandeling binnen de forensische psychiatrie wordt opgelegd. Wanneer een gedetineerde (zoals bij Michael P. is gebeurd) vanuit een justitiële instelling voor de resocialisatiefase nog even wordt overgedragen aan de forensische psychiatrie ligt dit anders.

De tbs met dwangverpleging is het zwaarste middel dat kan worden ingezet binnen de forensische psychiatrie maar dan moet het wel door de rechter zijn opgelegd. Een kliniek kan en mag dit niet op eigen houtje beslissen ook al zien ze dat iemand een potentieel gevaar oplevert voor de samenleving. Bij een tbs-behandeling wordt gekeken naar de voortgang die iemand maakt. Is die onvoldoende dan wordt de tbs verlengd. Dit kan inhouden dat iemand zijn of haar leven lang binnen de instelling verblijft zonder zicht op vrijlating.

En ondanks alles gaat het helaas soms mis en daar hebben we afgelopen week weer eens een gruwelijk voorbeeld van gezien. En hoe vreselijk de daden van Michael P. ook zijn ik kan u wel verzekeren dat het in 99,9% van de gevallen wel goed gaat en dat de recidive vanuit de forensische psychiatrie veel lager ligt dan vanuit de standaard detentie. Het zijn mooie woorden van mijn kant maar het neemt het verdriet van de nabestaanden niet weg. Dat besef ik ook. Ik hoop alleen dat de mensen die berichten hebben geplaatst in de trant van *ze moeten*

allemaal een spuitje en al die psychiatrische patiënten moeten worden afgemaakt nu ze bovenstaand hebben gelezen misschien iets meer nadenken voordat ze zulke berichten plaatsen. Wist u dat in Nederland meer dan 42 procent van de bevolking vroeg of laat een psychische aandoening krijgt? Wist u dat 90 procent hierbij veroordelen ervaart? Wist u ook dat maar een heel klein deel van de cliënten binnen de psychiatrie een justitieel verleden heeft? Nee? Denk daaraan voordat u de volgende keer iets plaats op social media. Ik weet dat er in het heetst van de strijd soms dingen gezegd en geschreven worden waar men later spijt van heeft maar mocht u nog steeds van mening zijn dat alle psychiatrische patiënten een nekschot verdienen dan denk ik dat het hoog tijd wordt zelf eens langs de huisarts te gaan.